

ninger, der kan have betydning for afgørelsens resultat, eller hvis klagen indeholder nye ansøgninger. Det tilsigtes endvidere at gøre det muligt for myndighederne at genoptage sagen i situationer, hvor der ikke er taget konkret stilling til bestemte relevante oplysninger eller ansøgninger. Endvidere kan sagen genoptages ved alvorlige sagsbehandlingsfejl, der kan have betydning for afgørelsens resultat.

Myndighederne vil således på egen hånd kunne genoptage sager i de tilfælde, hvor klageinstansen normalt vil hjemvise sagen til fornyet behandling.

Når myndigheden vælger at genoptage en sag på baggrund af en klage, skal dette meddeles klageren med vejledning om, at klageren kan indbringe afgørelsen herom for klageinstansen efter stk. 1.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at en klage skal have opsættende virkning.

Bestemmelsen har ikke til formål at give mulighed for at fastsætte klagefrister.

Til § 22

Forslaget til § 22 fastsætter nærmere regler om høring af børn i forbindelse med navneforandring for barnet. Bestemmelsen svarer til § 14 i den gældende navnelov.

Efter *stk. 1* kræver forandring af et barns navn samtykke fra barnet, hvis barnet er fyldt 12 år. Dette indebærer for eksempel, at børn, der er fyldt 12 år, ikke uden at have samtykket kan tillægges et nyt navn. Hvis særlige grunde taler herfor, kan navneforandring dog efter *stk. 3* tillades, selvom der ikke foreligger samtykke fra barnet, se nærmere nedenfor.

Barnets samtykke skal normalt meddeles skriftligt, men dette er ikke et krav. Kan barnet således ikke skrive, må der, hvis dette er muligt, indhentes samtykke ved samtale med barnet.

Er barnet under 12 år, skal der efter *stk. 2* foreligge oplysning om barnets holdning til den påtænkte navneforandring i det omfang, barnets modenhed og sagens omstændigheder tilsiger det. Efter bestemmelsen skal der ved afgørelsen i videst muligt omfang tages hensyn til barnets holdning til den påtænkte navneforandring.

Bestemmelsen i *stk. 2* svarer til § 14, *stk. 2*, i den gældende navnelov. Denne bestemmelse blev indsat ved lov nr. 233 af 2. april 1997. Af bemærkningerne til forslaget fremgår, at baggrunden for indførelsen af bestemmelsen bl.a. var en udtalelse fra januar 1995, som FN's Komite om barnets rettigheder afgav i anledning af Danmarks første rapport fra juli 1993 om FN's børnekonvention. I udtalelsen udtrykte komite-

en tilfredshed med den danske udvikling på en række punkter. Komiteen gav imidlertid også udtryk for bekymring over, at bl.a. børnekonventionens artikel 12 om børns mulighed for at blive hørt ikke blev tilstrækkeligt afspejlet i dansk lovgivning og planlægning. Der henvises til Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, s. 1859 ff.

Barnets holdning skal tilvejebringes på en måde, der er afpasset barnets alder, modenhed og sagens omstændigheder. Der er ikke tale om en ubetinget høringspligt, idet barnet ikke skal sættes i en situation, som det ikke kan overskue eller har forudsætninger for at tage stilling til. Det bør endvidere indgå i vurderingen, om der er tale om ændring af barnets fornavn eller mellem- og/eller efternavn, idet det generelt må antages at børn under 12 år har en stærkere tilknytning til deres fornavn end til deres mellem- og/eller efternavn, da det er fornavnet, de identificerer sig med.

Efter *stk. 3* kan navneændring med statsamtets tilladelse ske uden samtykke efter *stk. 1*, hvis der er særlige grunde, der taler herfor. Sådanne grunde kan for eksempel være, at barnet på grund af et mentalt handicap er ude af stand til at give samtykke, eller at navneforandringen skal ske i forbindelse med adoption, og der efter § 6 i adoptionsloven fritages for at indhente samtykke fra barnet.

Det fremgår af bestemmelsen, at ministerialbogsføreren i en sådan situation alene kan tillade den ansøgte navneændring efter at have forelagt sagen for statsamtet og herfra have fået tilladelse til at meddele navneændringen.

Til § 23

Hvis et barn bærer samme mellem- eller efternavn som en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden over barnet, eller barnet bærer forældrens fornavn som mellem- eller efternavn, følger det af forslaget til § 23, at der skal indhentes en erklæring fra den nævnte forælder, inden der træffes afgørelse om ændring af det pågældende navn. Bestemmelsen finder også anvendelse i den situation, hvor barnet som mellemnavn bærer efternavnet på den pågældende forælder.

Der skal dog efter *stk. 2* ikke indhentes en erklæring fra forælderen uden del i forældremyndigheden, hvis det skønnes at kunne være til væsentlig skade for barnet eller at ville medføre en uforholdsmæssig forsinkelse af sagen. Bestemmelsen, der er ny, svarer til § 30 i lov om forældremyndighed og samvær og adoptionslovens § 13.